

ÜZENNEK AKIK OTT VOLTAK...

Irta: GARADNAI AMBRUS ANTAL

... Volt idő, mikor pintyre fogtak mindent. S nem akadt olyan valami, amit az meg ne tudott volna tenni. ... Úgy megcsinálta, mint a pinty! ... Úgy megmondták mint a pinty! ... Úgy le fog mondani, mint a pinty! ...

De ma, idők múlása, tréfások elkesernyedése után, komolyabb valamit kellett keresni!

És az a valami hamar előkerült. Oly alkalmasnak találtatott, hogy egyszerre világnézeti és politikai mindenessé lépett elő s megindult a nagy sietség, hogy ki-ki saját terhét; a felelősséggé átformálódott tényeket. annak a mindenes bűnbaknak mielőbb tarisznyájába rakhassa!

Emlegetésben elkopott „Mai Gazdasági Helyzet” mily nagy úrrá léptettek elő! Hányan rohantak Hozzád s távoztak Tőled megkönnyebbülten, mikor adósságaikat, melylyel a köznek tartoznak, hamar a Te nevedre írhatták. S miután a Te tarisznyádban sok elfér, ma alig van ki ne hordhatná fejét magasan ez országban!

De e fejviselet „miért,-jének gyökerét nap nap után többen kezdik keresni. A meglátók és látni akarók egyre idegesítőbb buzgalommal figyelik már a ma kis közéleti súlyainak is minden mozdulatát s egyre nyugtalanabbak, mert a horizonton csak elvek látszanak s ezek között is dominánsan azok, melyek azt sugározzák, hogy fáradság, alkotás a közért, a köznek, csak az egyén érdeme lehet, mert el tudnak képzelni akár egy kultúrvityilló tető alá hozását akár lnyegdegröncön, úgy is, hogy ahhoz az az „egy” áldozatos valaki is elég! Ez a nemcsak szóval, de inkább életpéldával terjesztett felfogás súlyosztotta a munkát a közért a kötelességből egyéni érdemmé!

És a valakik, kiknek áldozati báránya füstjéből, mikor a szellő az orrunkba csapja, majd mindig ugyanazon illatot fedezzük fel, tovább jótékonykodnak! ... És a magyar szükség tengerébe — hól kőkockák hajórakományainak sorával kellene gátépitéshez, feltöltéshez anyagot szállítani — az „áldozatosak” félkézzel szórnak, de a biztos gályáról biztatják a hullámverésben úszókat, a mély vízben küzdőket, a partot, de legalább sekély vizet keresőket: Csak kitarás (a partot ugyan én sem látom, de . . .) a víz fenekét — nem látjátok? — rövidesen feltöltjük!!

Ez a mentalitás sugározza a tanulságot, hogy közért dolgozni értelmetlen, mert azt csak az egyén talmi diszéért művelik s nem egy segítséget váró nemzet krisztusi közöségéért. Nem ártana jobban számitásba venni, hogy a köz is lát s meglát olykor és nem megy el érzéketlenül, a ma történelmének azon percei mellett, mikor az „Adósok” apró törlesztésüket érdemként festegetik; amit tesznek érdem s amit kellene tenni az pedig „Mai Gazdasági Helyzet” a te tarisznyádba kerül! A végén pedig csodálkoznak értekeznek a fölött, hogy a köz, nehezen mozdítható meg a munkára még önmagáért is s nem látják, hogy a bizalmatlanság magvát ők hintették el!

Szociális érzéketlenség! — csattan a megállapítás s az ítéletet magáról így elhárító, felelőssége nyomai eltüntetésének sietségében elfelejti, hogy nevetségesen következtelen, mert Széchenyi elveinek igazáról épp az a ma „megmozdithatatlan köz” van legjobban meggyőződve, — saját bőrén tanulmányozza!

Azt hiszitek, nem tudja, hogy az általatok bubusgatott matyó magyarnak ott Mezőkövesden épp hogy csak meg van az évi 220 pengős betevő falatja? Azt hiszitek nem tudja, hogy Csanád, Békés országban nem egy Korócszentgyörgy akad, hol, tíz pengőst látni ünnep és 60—70-ből egy évig „élnek”!? Azt hiszitek, hogy „szociális érzéketlenséget” ültet s nevel benne a 120, 150 és 200 ezer pengős budapesti jövedelmeknek csak híre is? Vagy azt hiszitek, hogy nem egy különleges szájjal állott fel helyéről azon a márc. 8.-i no meg 22.-i nagy megmozdulásán, mikor hetekkel előtte hirdette, hogy a saját erőmért, országunk erősségéért, az általatok szépen szavalt célokért készen állok és elindulok — s közületek kis és nagy Élenállók nem nem látott jóformán senkit se ott!

A ti magyar mellveregetéseknek ezek után még inkább decrescendoba kell átmenni, mert az ígérni, szavalni, beszélni és tenni értékére, pozitív magyarságára inkább az a „szociális érzéketlenségben” szenvedő tömeg taníthatna meg! Az igaz ugyan, hogy az a tömeg is „csak” azért mozdult most meg, mert megérezte, sőt tudta, hogy aki és akik a háta mögé állottak, azok nem érdemvadászatból, de a mélyebb, a pozitív, a keresztény magyarságból tették! Hogy mit, jelent az, amit még a nagygyűlések előtt e sorok kimondója is e helyről üzent nektek, mit jelent pozitív magyarság? — azt, tény-

Alapítva 1845-ben.

Telefon 11—41

Fűszerárúk és háztartási cikkek legolcsóbb beszerzési forrása

DANNER PÉTER FIA

Tisza Lajos körut 12.

leg nem könnyű itt gyűszűben szavakba önteni. De nézzetek végig az alföld, a falu, a kubikos, gödrök magyarján, a város munkása, iparosa kezein és a mi kereskedőinken, kik nem műkedvelésből tördelnek kezét felétek is szavalók, kis és nagy élenállók, mert a ti asztalotokon az ujság, a könyv a keresztény állameszme s a mi ellenségünk, pengőitek nem a mieink kezük munkájáért gurulnak el, s filléritekből nem munkás kenyere, de Rombach-utcai ház lesz, ha más nem!

S ha nemcsak a ti jelenteket néznétek, mennyi ilyen hasznosra lehetne fordítani azokat az energiákat, melyet Szt. István országában a falra felkerült kereszt alatt a kereszt ellen pazaroltok, félretéve pillanatocskára az addig is agyonbeszélt, de nem illusztrált magyar egységet s ugyancsak egész elfeledve, hogy a tegnap, a ma, a holnap, — az öregek, a fiatalok harmoniáját a nemzeti jövőért, nemcsak és mindig csak a fiatalok egyoldalú nemzeti kötelessége ápolni s ha ti a kereszt tartalmával nem vagytok egészen tisztában, abból még nem következik a több tárgyilagosság követelésének indokltsága, ország világ-előtt! Nem gondolatok avval, hogy a nem félszázados porlepte szellemben felnevelődtek visszafordíthatnák azt a mondatot?!

Még fogunk reagálni, ha úgy tetszik, mert nemcsak az utcára, de az előadótermekben is füllel, szemmel és ceruzával meggyünk s a nagygyűlések még edztek keresztény gerincüket, pedig nem is nekünk, de a vártaknak lett volna rá szükségük!

Emlékezz a nagygyűlésre!

„Minden beszédnél többet mond egy öntudatos vásárló pengő.“!

„A keresztény sajtóval áll vagy dől a keresztény Magyarország“ — Töled függ!

A „Sajtószemle“ a szemedet kinyitja.

Legszebb, legjobb, csemege- és fűszerárut

Rejtőnél vehet

Kárász-utca 13.

Eckhardt Tibor és mások érdekes hozzászólásai a zsidó kérdéshez az Uj Kor ankétján

Az Uj Kor aktív katolikus orgánus legújabb száma Aradi Zsolt, Pozsonyi László és Rády Elemér szerkesztésében folytatja nagy visszhangot keltett ankétját a zsidó kérdésről.

Ezuttal Eckhardt Tibor, P. Lányi Ede S. J. házfőnök, Kriegs-Au Emil plébános, Iványi János egyetemi tanár, Msgr. Johann Gabriel professzor (Bécs), Komlós Aladár, Sós Endre, Pataki József feltűnő cikkeit hozza. Szóba kerül a zsidó kérdés minden részlete: a cionizmus, a zsidómisszió a gazdasági és világnézeti kérdések. A lap egyéb anyaga méltó az Uj Kor régi szelleméhez. Pozsonyi László vezető cikke a magyar hivatásról eligazító jelentőségű. Szabó Zoltán az egi kispapokhoz írt nyílt levelet. Rejőd Tibor, Lyautey, a nagy francia marsall portréját rajzolja meg. Bergon Imre O. P. a cseh katolikus intelligenciáról ír. Szabó János az amerikai trappisták életét mutatja be. Leisen Erzsébet, Boldizsár Iván, Rónay György, Thurzó Gábor kis cikkei, illusztrációk, számtalan aktualitás egészíti ki a lapot, amelynek ára 40 fillér. Mindenütt kapható. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28.

Americanás sapka 5-80 P.

jelvények, mellszalagok

KRIERNÉL

Szeged, Klauzál-tér 5. szám.

Hódi Antal

úri és papi szabó Somogyi-u. 26.

(Egyetemmel szembeh)

Egyetemi hallgatónak 10 százalék kedvezmény.

Női és férfiszöveteket, selymeket, mosó és vászon-árakat olcsó szabott árak mellett vásároljon a most megnyílt

Kovács divatáruházban

Szeged, Tisza Lajos körut 51. szám.